

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročina se pošilja upravnemu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo k naročbi.

Zmesecem marcijem poteklo je naročnikom četrletnikom naročilo. Prosimo torej, naj se podvizejo nadaljnjo naročino doposlati, da se jim dospoljanje lista ne pretrga ali ustavi. List stane do 1. julija 65 kr., do 1. oktobra 1 fl. 30 kr. in do konca leta 1 gld. 90 kr. — Naročina, nova in zaostala, naj se nam pošlje po poštnih nakaznicah.

Upravnijoštvo.

Ljutomerskim obrtnikom.

Na dan 4. marca je bila razpisana volitev za ljutomersko okrajno bolniško blagajnico. Da bi se dalo pri tej volitvi tudi kaj za velikonemško stvar skovati, pač ni bilo misliti, ker izmed volilcev, rokodelcev in obrtnikov, ni čez 5 odstotkov nemške narodnosti; a osebe nemške stranke, ki sploh z obrto in blagajno nič opraviti nimajo, začeče so brezznačajno agitacijo, da slovenski uradujoči blagajno in pičli zasluzek slov. pisarja Nemcem pridobjijo. Računajoč, da je z rokodelci lahka, če je le kaj pijače in primerne besede, vneli so na skrivno sklicanih shodih iste tako, da so v prvi volilni skupini nemške kandidate volili. Nahujskani ljutomerski nemški in polunemški obrtniki so se v polnem številu vdeležili volitve, da bi Slovencem svoje gospodstvo tudi tukaj vsilili; ali volitev je bila preložena.

Gospodje nemške stranke, ki sedaj tako na krmilo blagajnice silijo in plačajočim udom toliki blagor obljubujejo, so že ob začetku blagajnice pri tej gospodovali; treba tedaj pogledati, kako so nas ta čas osrečevali. Sprva je bil blagajniškim zdravnikom nameščen naš domačin, g. dr. Farkaš, kateri je za vse vračenje v treh mesecih blagajni računil 9 fl. 50 kr. Potem se je priselil nemški strankar, g. dr. Wozelka, in c. kr. glavar baron Mac Nevin je blagajniške odbornike nagovarjal, da naj dr. Wozelka za blagajniškega zdravnika z mesečnim plačilom 15 fl. nastavijo, da mu obstanek omogočijo. Gospodje so to brez ugovora storili, ter za vračenje v drugih treh mesecih že 45 fl. plačali. Blagajnica pa, ki je v prvih treh mesecih 40 fl. prihranila in v hranilnico vložila, je bila v kratkem celo zadolžena in le darilo deželne hranilnice 100 fl. ji je zopet opomoglo.

Po končanem dveletnem gospodarstvu so ti gospodje komaj razun darila, 80 fl. 10 kr. prigospodarili, Potem je vodstvo okrajne bolniške blagajnice prišlo v roke slovenskih mož, in sedaj znaša blagajniški rezervni zaklad nad 400 fl. To kaže da so naši v enaki dobi, pri enakih dohodkih, blizu trikrat toliko prigospodarili, kakor prej nasprotniki.

Slovenski odborniki so hitro sprevedeli, da so ra-

čuni ljutomerske lekarne previsoki, ker je blagajno povprečno stal bolnik pri ljutomerskem zdravilu in zdravniku 3 fl. 99 kr., pri križevskem zdravniku in zdravilu pa 1 fl. 45 kr. Ta čudna neenakost je nehala, ko se je dr. Wozelki odpovedalo in je bil dr. Rakež blagajniškim zdravnikom nameščen. V preteklem letu je znašal pod dr. Rakežem račun ljutomerske lekarne za 164 bolnikov 78 fl. 82 kr., v letu 1890 pod dr. Wozelkom pa za 186 bolnikov 155 fl. 87 kr. Gospod lekarnar, umejemo, zakaj pustite vašemu pisaču rovati zoper tako varčni odbor — nemškega zdravnika zopet hoče!

O blagajniškem načelniku nemčurčki pravijo, da je predrag, a plačo so mu prej sami odmerili. Plača pa je, kakor se iz statističnega poročila zveze blagajnic v Gradcu lahko vsak prepriča, med vsemi najnižja; blagajnica pa med najprvimi. Kaj tedaj hočejo? Vemo, vse nemško in samo nemško — tlačiti nas hočejo. Ali to se gospodom ne bode posrečilo, če sedaj vsi slovenski obrtniki na volišče pridejo. Da pa tudi nikdo doma ne ostane, to nam veleva narodna čast.

Ali so slovenski učitelji prenapetneži?

(Govoril poslanec dr. Jurtela v deželnem zboru v Gradcu.)

Visoka zbornica! Nas in naše stranke gotovo ne zadene kaka krvida, da se je razprava preveč zavlekla. Če se v gozd kriči, odgovarja jek, in ne vem kake živce bi morali imeti, ko bi hoteli vse to na-se vzeti, kar se je že tu govorilo o nas, o naši stranki in o naših učiteljih. Poslancu dr. Starklu se je zdelo potrebno, imenovati in predstaviti slovenske učitelje kratko malo kot šuntarje in prenapetneže.

Ako bi bil z naše strani kdo tak izraz rabil gledé nemških učiteljev, mislim, da bi bili vse drugače ž njim ravnali in ga zavrnili. Vedeti in pomisliti morate, da imajo slovenski učitelji težavnejše dolžnosti izpolnjevati, kakor nemški učitelji, da pa se jim gledé na plačilo nič boljše ne godi, kakor nemškim učiteljem. Če se slovenskemu učitelju s take strani pri vsaki priliki očita, da je prenapetnež in da se bavi z narodnostnim hujskanjem, tako mora izgubiti veselje in ljubezen do dela in do svojega poklica. Sicer pa mislim, da je nekdo drugi v tej zbornici poklican, braniti tako brez uzroka napadeno slovensko učiteljstvo, katero še menda ni preklicano.

Živeč vedno na deželi občeval sem doslej z učitelji prav mnogo in sicer zategadelj, ker sem bil svoj čas načelnik okrajnega zastopa na Ptaju in ker sem sedaj načelnik okrajnega zastopa v Šmarju pri Jelšah in član ondštnega okr. šolskega sveta. Vsaka teh skupščin ima pri imenovanju učiteljev precej upliva. Te

skupščine, kar jih je s slovensko večino, so pri imenovanju učiteljev — to lahko z mirno vestjo rečem — vedno le v postavnih mejah uplavale, slovenski učitelji pa gotovo še niso dali povoda, da bi se moglo reči, da predlagajo okrajni šolski sveti, v katerih imajo Slovenci večino, hujškače in prenapetneže.

Iz učiteljišč pa teh lastnosti gotovo niso s seboj prinesli, za to bi bili že skrbeli nemški učitelji, ki bi takega pripravnika ne bili pustili iz učiteljišča in bi mu ne dali zrelostnega spričevala. Do zadnjega časa sem so tudi taki šolski nadzorniki nastavljeni, ki ne pripadajo slovenski stranki, nego neki drugi stranki, ki pazno gleda na slovensko učiteljstvo. Lahko se torej reče, da učitelji tudi napram nemškim otrokom svoje dolžnosti izpolnjujejo in določenih mej nikdar ne prekoračijo, ker bi sicer ne mogli obstati in bi se ne mogli vzdržati. Imen nočem navajati, saj so itak vsakemu znana in ker nimam za to potrebatega daru. Ker pa se je ravnokar imenovalo ime (Ambrožič) opozarjam na to, kako je ta gospod postopal kot nadzornik v Celjskem okraju, kako je tam vso svojo moč porabljal proti slovenskemu učiteljstvu, a temu vendar ni mogel do živega priti. Mislim torej, da storim samo svojo dolžnost, če branim slovensko učiteljstvo pred napadi, kakoršne smo čuli danes in tudi že prej.

Očitanje, da je slovensko učiteljstvo prenapeto in da hujška, je tudi že zategadelj neresnično, ker so — kakor znano — še pred kratkim bili okrajni šolski sveti na Spodnjem Štajerskem v nemških rokah in se je to še le v najnovejšem času vsled velike pazljivosti slovenske stranke deloma premenilo. In bivšim okrajnim šolskim svetom vendar ne more nihče opravičeno očitati, da so Slovencem na ljubav dajali prednost slovenskim pripravnikom in da se niso držali strankarskega reda.

Če so se tako sestavljeni okrajni šolski sveti vzlic temu odločili, nastaviti take učitelje, kakoršne imamo iz prejšnjih časov — novih je le jako malo — tako mislim, da so imeli dovolj uzrokov jim zaupati, da so bili prepričani, da ne nastavlajo prenapetneže in hujškače, ampak samo učitelje slovenskega rodu.

Kdo pa more sicer slovenskemu učitelju zameriti, če se zunaj šole čuti Slovencu? Zataji li nemški učitelj kdaj in kje svojo narodnost? Mislim, da je pri nas narodna zavednost tako vzbujena in se na obeh straneh izraža, tako da v tem oziru drug drugemu nimamo nicensar očitati! Od Nemcev se naravnost zahteva, naj učitelj v javnem življenju prizna, katere narodnosti je. Če pa vi kot Nemci od vaših učiteljev zahtevate, naj čutijo kot Nemci in naj tako ravnajo, tako sodim, da se tudi slovenskim učiteljem ni treba sramovati svoje narodnosti, niti jo zatajiti.

(Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Nove orgle v Mariboru.

1. Orglje pri čč. šolskih sestrach.

G. Goršič, dobro znan po velikih delih, katera je v čast umetnili stroki, kojo vrlo zastopa, dovršil, je v cerkvi čč. šolskih sester v Mariboru, sicer male, toda kaj dobro izvršene orgle postavil. Podpisani bi že davno spregovoril o tem umotvoru Goršičevem, a hotel se je tekom daljšega časa prepričati, je-li delo tudi gledé trajnosti in solidnosti popolnoma zanesljivo. In v tem oziru z mirno vestjo rečem: vsa čast g. Goršiču!

Nove orgle stojé na koru (kjer čč. sestre za du-

hovne ure obilno prostora potrebujejo) sicer v levem zakotju, a vendar ta okoliščina ne upliva mnogo na tonalen utis. Pojočih spremnov nahajaš v orgljah 11, kateri so razvrščeni v dveh manualih in pedalu. Tipk (taste) v vsakem manualu je 54, v pedalu 27. V prvem manualu so sledeči spremeni: 1. Praestant 4'; 2. Bell-gamba 8'; 3. Rohrflöte 8'; 4. Principal 8'; 5. Doublette 2 $\frac{2}{3}$ ' 2'. V drugem manualu: 6. Zartflöte 8'; 7. Dolce 8'; 8. Undamaris 8'; 9. Salicet 4'. V pedalu: 10a Sub-bass piano 16'; 10b Subbass 16'; 11. Cello 8'. Razun teh pojočih spremnov so v orgljah štirje postranski vlaki, kateri utis orgelj zdatno povekujejo in sicer: 12. Oktavenkoppel k prvemu manualu; 13. Suboktavenkoppel II. manuala k prvemu; 14. Koppel II. manuala k prvemu; 15. Koppel I. manuala k pedalu.

Pojoči spremeni so se gledé značaja »mojstru« Goršiču izbornno posrečili. Osobito smo bili kar očarani pri zvōnikih, rezoznih glasovih »Bellgambe 8'«, novega, ameriškega spremena. »Undamaris 8'« doni nežno, bi djali, vzvišeno krasno, osobito v zvezi s »Zartflöte« ali pa »Dolce«. »Salicet« 4' osobito v spodnjih oktavah posebno ugaja. Tudi delitev »subbass« a v »subbas piano« 16' in v subbass 16', ki sta prav za prav eden in isti spremen (povodom posebnega mehanizma se deli isti spremen v »subbass piano« in v »subbass«) je srečna misel g. Goršiča. Znano je, da v manualih daje spremen 16', nekak poln veličasten učinek. Ker takega spremena pri tako malih orgljah ni mogoče v dispozicijo sprejeti, zato je g. Goršič nadomestil ta nedostatek s »suboktavenkoppel« II. manuala k prvemu.

Intonacija orgelj je odločna, bi djal energična. Polne orgle donijo krepko, veličastno; posamezni spremeni milo, nežno, da človeka kar gine. Reči moramo vso čast g. Goršiču, vrlemu slovenskemu umetniku!

2. Orglje v semeniški cerkvi sv. Alojzija.

Semeniška cerkev sv. Alojzija, v kateri obhajajo pod vodstvom čč. gg. predstojnikov semenišča gg. bogoslovci službo božjo s slovenskimi pridigami, katerih se slovensko ljudstvo s posebno radostjo udeležuje, je po prizadevanju preč. gg. direktorjev, osobito sedanjega preč. g. kanonika Hribovščaka, postala prava dika Marioborskih cerkev! Od zunaj se ti neznatna dozdeva, toda znotraj se spaja vse, kar vidiš, v umetno ednotnost, da moraš priznati, vse je na pravem mestu, vse ustreza bogočastju, umetnosti in pobožnosti. V zadnjem času je oskrbel preč. g. vodja, kanonik Hribovšek, semeniški cerkvi orglje, na katere morejo on in mojstra »brata Zupana« v Kamni Gorici, ki sta jih postavila, ponosni biti.

Pred vsem moramo priznati, da sta gg. »brata Zupana«, že itak znana po slovenskem Štajaruju, s tem svojim delom pokazala vso svojo razboritost, vestnost in ves svoj umetni razum. To povdarnamo s posebnim veseljem, ker nam ni neznano, da se je morebiti tu in tam vrlima slovenskima bratoma-umetnikoma krvica delala. Toda k stvari!

Omara orgelj je precej velika, okusno likana, jako primerna slogu cerkve. Igralnik ima dva manuala in pedal. Tipek v manualu je 54, v pedalu 27, torej normalno število. Mehanika je izvrstno izdelana, vse se gitje tiko, naravno, brez ropota. Zadej orgelj je meh z zajemalnikom (Schöpfer), kateri vedno in točno potrebuje sapo donaša orgljam. Da je dotok sape vedno enakomeren, nahaja se v orgljah regulator. Sapilo ne povzročuje nikakega tresaja, če tudi se pride iz pleno v jeden sam ton nežnega spremena. Orglje so na stoške (Kegelladen), torej vsak glas prejema sapo iz posebne kancele.

Spremenov v orgljah in sicer pojočih nahajaš 16, postranskih vlakov 5. V prvem manualu so: 1. Principal 8'; 2. Bordun 16'; 3. Gamba 8'; 4. Wienerflöte 8'; 5. Spitzflöte 4'; 6. Octav 4'; 7. Cornett 2^{2/3}'; 8. Mixtur 2'. V II. manualu: 9. Geigenprincipal 8'; 10. Flöte harmonique 8'; 11. Salicional 8'; 12. Lieblich-Gedeckt 8'; 13. Fugara 4'; Pedal. 14. Principalbass 16'; 15. Subbass 16'; 16. Octavbass 8'. Postranski vlaki: 17. Pedalkoppel k I. in II. manualu. 18. Manualkoppel I. k II. manualu; 19. Mezzoforte; 20. Fortissimo; 21. Piano. Intonacija je izborna, jaz bi djal pri nekaterih spremenih sijajna. Značaje posameznih spremenov sta naša vrla umetnika jako srečno pogodila. Osobito sta nas »Salicijonal« in »Lieblich-Gedeckt« iznenadila. Pojó ti nežno in milo, da človeku kar mehko pri srcu postaja. Posebno vrlino kažeta brata Zupana v basih. To ti vse krepko, veličastno in plemenito doni, da te kar pretresuje. Vse poje naravno; in ako čuješ polne orglje, imas sijajen, mogočen utis. Ničesar se ti ne usiljuje, nobenih divjih glasov ne nahajaš v tonalnih efektih, vse je dobro, cerkvi primereno.

Izrekamo svojo končno sodbo: »Orglje, ki sta postavila brata Zupana v semenški cerkvi v Mariboru so se gledé dispozicije, izpeljave, intonacije, mehanike, gledé pravega razmerja med tonalnim efektom in akustiko cerkve, vrlo posrečile in zatorej bratom umetnikoma prav srčno na tem vspehu častitamo ter ju kakor tudi g. Goršiča prav toplo priporočamo. Sklepam s prošnjo: Nikar se prepirati, kateri imenovanih umetnikov, gosp. Goršič ali gg. brata Zupana, je boljši, temveč radujmo se Slovenci, da imamo tako ugledne umetnike, katerih ime že v Nemcih slovi.

L. Hudovernik.

Gospodarske stvari.

Žveplo pri kletarstvu.

Žveplanje je za ohranjenje prazne vinske posode neobhodno potrebno in žveplo se rabi tudi za žveplanje vina. Pri žveplanju je pa treba previdnosti in se mora prav ravnati; kajti žveplanje je koristno, če se prav in v pravem času vrši, sicer je pa škodljivo. Prazen sod se mora najpoprej dobro izmiti, na pilko obrniti, da se voda izteče in sod posuši. Moker sod se ne sme žveplati, ker mokrota pomanjša vspeh žveplanja in ker žveplena kislina mokremu lesu, oziroma sodu, škoduje.

Prazni osnaženi suhi sodi se v suhi kleti vsak mesec, v vlažni kleti pa vsaka dva meseca enkrat žveplajo. Za žveplanje se vzamejo platneni traki, ki so v žveplo namočeni. Da žveplo v sod ne kaplje, je dobro, da se na žico (drot) pod žveplo majhna skledica priveže, da na tisto in nikar v sod ne pada. Žveplanje ugonobi plesnive glive, ovira nekatere vinske bolezni in vinu ali sadjevcu (tolkli) okus po gnilobi in pa preobilni kislec odvzame.

Nekateri priporočajo, da sode, katere iz kakihkoli vzrokov ne moremo napolniti, žveplamo, da se vino ne skazi in plesnoba ne dela. To se pa le tedaj sme zgoditi, če vino ni na pipi, ker novo žveplano vino je nezdravo. Žveplan sod se mora vselej, preden se vino vanj nalije, poprej z vodo splakniti.

F. P--k.

Za robove pri živini.

Ako se živila rada bode, je nevarnost za robove velika. Ummi gospodar si tudi v tem slučaju ve pomagati. Iz primernega, najboljše iz orehovega lesa napravi si kroganje, ki merijo v premeru kakih deset centimetrov

V te se napravi luknja in natakne se na robove. Da ostanejo kroganje na svojem mestu, zvrta se skozi kroglo in rog mala luknjica in prepelje se skozi njo žica ali drat, ki dolgo časa drži. Ni se treba več batiti, da bi si živila poškodovala robove na ta ali oni način.

Sejmovi. Dne 9. aprila v Središču. Dne 10. aprila v Koprivnici. Dne 11. aprila v Sevnici.

Dopisi.

Iz Budapešte. (Košutov pogreb.) Ah, moja rebra; joj, moji prsti na nogah! Vse je zdroljeno. Se mi pa tudi prav zgodi. V petek mi je na Dunaju neki Madjar rekel, da takega pogreba še nikdar ni svet videl, kakor bo 1. aprila v Budapešti. Hát barátom! Antál ne sme manjkati. Hipoma pretrgam svoje trgovinsko potovanje in danes zjutraj sem že stopil semkaj na »sveta tla, v madjarsko Meko«. Kar sem tu slišal in videl, morate rojaki takoj zvedeti. Ne bil bi verjel. Lasje so mi ustajali; oči so mi žarele sv. srda; ves sem trepetal v zeleni jezi, da kaj takega doživimo v Avstro-Ogrski, ki spada pod vlado slavnih Habsburžanov, naših očetov. Košutov pogreb je bil tukaj — in še kako slovesen! Toliko tisoč ljudstva iz cele Madjarske, da sem strmel nad nebrojno množico. Celo glavno mesto bilo je v istini preplavljenod naroda, vse polno, stiska in grozna gnječa povsod, kamor sem se preril.

In to vse na čast velikanskemu Košutu!? — Kdo pa je bil ta mož? Rojen l. 1802 bil je nekaj časa odvetnik v Budapešti. Pozneje jel se je baviti s politiko, in čeravno po rojstvu Slovak, postal je straten Madjar, toraj renegat, odpadnik, janičar, poturica od nog do glave. Zaradi veleizdajskih govorov in spisov bil je l. 1839 obsojen v 4letno ječo. A že po enoletnem zaporu bil je pomiloščen in odslej jel je kar besneti proti avstrijski vladi cesarja Ferdinanda v svojem listu »Pesti Hirlap«. Ob času grozne prekucije bil je finančni minister in se je zvezal z vsemi sovražniki Habsburžanov v inozemstvu. Njegovo peklensko sovraštvo do vladne hiše prikipelo je tako visoko, da je dal l. 1849 dne 14. aprila, Habsburžane odstaviti, pahniti s prestola, a sam postal je diktator ali vladar Ogerske. Toda Hrvat Jelačić mu je pošteno posvetil. Naši Slovenci in bratje Hrvati so prihruli na Ogersko ter Madjare oklestili in pomandrali, da je bilo strah. Há — tu so se Ogri učili pokorščine do cesarja, ko so videli potoke krví in cele trume padlih vojakov! Košut je bežal na Turško, stvar njegova je bila zgubljena; samo brezmejno sovraštvo do Habsburžanov je še ohranil. Sultan ga je dal v Kuthajiji zapreti, v Budapešti pa je bil 22. septembra 1851 na smrt obsojen. Še tisto leto je ubežal na Angleško, potem je šel v Ameriko; povsod je širil in netil ogenj revolucionjski. Slednjič se je podal v Turin kjer je ostal do svoje smrti 19. sušca t. l. Bil je v zvezi z najhujšimi sovražniki avstrijskimi, z Napoleonom III., z Mazzinijem, s Kremiéjem. Habsburžane je celo tako strastno sovražil do svojega zadnjega izdihljaja, da ni hotel priti v domovino, ko je naš preblagi cesar l. 1867 ga pomilostil. In sedaj so mu Madjari pri pogrebu take časti skazovali! Veleizdajalca tako proslavljati... ni-li to v obraz biti ljubezen do cesarja? Košut je kriv, da se je prelilo l. 1848. in 1849. toliko krvi na Ogrskem, da je nad 200.000 ljudiumrlo grozne smrti, in zdaj mu še hočejo staviti spomenik?!... Slovenci, ako bi vi tako s trdovratnim veleizdajalcem ravnali, potem bi vse vaše planine imele pre malo dreves, da bi ž njih vaši sodniki delali križa in ...

Kakor neskončno je Košut sovražil Habsburžane, tako in še bolj vi ljubite svoje drage, slavne Habsburžane! Bog živi cesarja, Franca Jožefa!

Antál.

Iz Brežic. (Različne novice.) Frančiškanska cerkev je bila lani popolnoma prenovljena in letos za velikonočne praznike je dobila nov božji grob, katerega je krasno izdelal akademični slikar, gosp. Sim. Ogrin z Vrhniko. Delo časti umetnika, pa tudi častitega gvardijana P. Albina, ki se za obleganje cerkve mnogo trudi. — Na belo nedeljo je prav blizu mesta pogorela lesena koča revnega črevljarja M. Darovica. Tako naglo je bilo vse v plamenu, da skoro nič niso mogli rešiti. Kako je ogenj nastal, ni znano. — Zadnjo zimo so ljudje veliko delali po vinogradih v Sromljah, Pišecah, na Bizejskem i. t. d. Začeli smo trdno upati, da bodo sčasoma zopet imeli vina dovolj. — Družba sv. Mohorja se je v naši župniji pomnožila od 141 do 169 udov; pa tudi po vseh drugih župnjah naše lepe dekanije je število letosnjih Mohorjanov zdatno večje, posebno v Pišecah in v Senici. — Kakor se je že porošalo po drugih časnikih, osnova se je tukaj »tamburaški zbor«, ki bode v nekaterih tednih prvič nastopili. Ker so vsi udje muzikalično nadarjeni, se je nadejati, da nam bode delal vso čast ter mnogo koristil našej narodni stvari. Daj Bog!

Iz Ptuja. (Dijaški kuhinji v Ptuju) so od 1. januvarja do 1. aprila t. l. darovali p. n. gospodje in sl. društva: sl. okrajni zastop v Ormožu 25 fl., Meško Jak., kanonik itd. pri Sv. Lovrencu v slov. gor. 10 fl., sl. Posojilnica v Makolah 10 fl., Lendovšek Mih., duh. svet. in župnik v Makolah 5 fl., sl. okr. zastop pri Sv. Lenartu v slov. gor. 30 fl., Kralj Jož., dekan v Zavreču 5 fl., Ozmeč Jož., kaplan v Ljutomeru 5 fl., Strah Juri, veleposestnik v Hvaletincih 1 fl., Hajšek Ant., kanonik itd. v Slov. Bistrici 3 fl., Hržič Jož., duh. svet. in župnik v Spodnji Poljskavi 3 fl., Šuta Alojz, kaplan pri Sv. Marjeti 1 fl. 50 kr., sl. okrajni zastop v Ptiju 140 fl., družba pri g. župniku Črnogorskem 4 fl., Canjkar Jak., mestni župnik v Ormožu 3 fl., gospa Planinšek Franja, posestnica v Ptiju 5 fl., Stazinski o. Konrad, minorit, 2 gld., sl. okr. zastop v Slov. Bistrici 10 fl., Gregorič Ant., tajnik itd. v Ptiju 5 fl. — Mesečne doneske so odražali p. n. gospodje: Bratuša Al., beneficijat, 3 fl., Cilenšek M., prof., 3 gld., Črnko M., vikar, 3 fl., Majcen Ferd., prof., 3 fl., Ožgan Sim., c. kr. notar, 3 fl., dr. Ploj Jak., odvetnik, 9 fl., dr. Schiffner J., c. in kr. polk. zdravnik, 3 fl., Sedlaček J., tajnik, 1 fl. 50 kr., Svet o. Alfonz, minorit, 1 fl. 50 kr. in Šalamon Franc, mestni kaplan, 3 fl. — Vsem p. n. imenovanim dobrotnikom izreka prisrčno zahvalo Ferd. Majcen, denarničar.

Iz Šikol pri Pragerskem. (Gasilno društvo) se je pri nas osnovalo in je pravila visoka deželna vlada št. 3770 blagovolila potrditi. Izvolilo si je društvo odbor in sicer: Franca Perpat, za načelnika; Jakoba Salatnik, za namestnika; Matija Goričan, za društvenega tajnika; Jurija Draškovič, za blagajnika; Miha Šeliga, za vodnika plezalcev; Andreja Goričan, za njegovega namestnika; Matija Trčko, za vodnika brizgalnice; Štefana Medved, za njegovega namestnika; Filipa Žumer, za vodnika gasilcev; Jarneja Pauman, za njegovega namestnika in Matevža Kajnč, za nadzornika orodja. Vsi so vrli Slovenci, katerim se veli: le složno naprej! — Smem že to novo gasilno društvo v Školah javno poohvaliti, in zakaj? Ognjegasilci iz Škol so bili pri zadnjem požaru v starešincih, na veliki torek večer, oni pridni ljudje, ki so celo vrsto hiš obranili pretečega požara, katerih je prihitelo 23 mož na pogorišče s svojo brizgalnico. Drugi ljudje niso dali niti kaplice vode zoper ogenj. Hvala gre torej le gasilcem v Školah, katerim naj vsikdar pomaga ljubi Bog in sv. Florijan!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so bili samo jeden dan v Opatiji, kjer jih je hrvatsko ljudstvo jako navdušeno pozdravljalo. — Vsi škofovi avstrijski so prišli na zborovanje, katero se je pričelo 2. t. m. — Katoliško šolsko društvo je imelo na belo nedeljo dvojno sijajno zborovanje. — Občni avstrijski katoliški shod bode letos meseca avgusta. — V notranjem mestu je bil za državnega poslanca izvoljen Noske. — Drž. zbor se je 3. t. m. zopet začel in bode to zasedanje do 22. maja. Dela bodo imeli poslanci dovolj.

Gornje Avstrijsko. V Lincu hočejo postaviti katoliško gimnazijo. Imajo že precej denarja skupaj; sama grofinja Revertera, sinaha avstrijskega veleposlaniča pri sv. očetu, je darovala v ta namen sto tisoč gold. Liberalni mestni zastop sicer neče zastonj dati stavbišča, toda s tem kaže, da mu je malo mar za občni blagor.

Galicijsko. V Lvovu je bil shod rusinskih zaupnih mož. Vsi so se izrekli, da russki poslanci ne smejo podpirati sedanje koalicjske vlade. Ali bodo s tem veliko dosegli, je drugo vprašanje.

Štajarsko. Da se nemški nacionalci radi lišpajo s perjem konservativnih poslancev, razvidelo se je na shodu volilcev v Kindbergu dne 27. marca, češ, nemški nacionalci so delali za predrugačenje gozdne postave. V resnici pa je to storil konservativni deželni poslanec Pirchegger.

Koroško. Vrlo katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence bode imelo peti občni zbor v Celovecu dne 25. aprila. — Koroški nemški liberalci in nacionalci se letos vedno med seboj kavljajo; le proti Slovencem so zložni.

Kranjsko. Na Gorenjskem hočejo ustanoviti katoliško politično društvo, kakor je na Dolenjskem. — Mnogo volilcev Radovljškega kraja je poslalo nedavno zaupnico grofu Hohenwarthu. — V Ljubljani se bode novo poslopje sezidalo za uradnike deželne vlade in deželnega predsednika. — Na belo nedeljo so se nekateri vojaki 27. pešpolka stepli z meščani v Ljubljani na Tržaški cesti. Obojnih je več ranjenih.

Primorsko. Jožef Kontento, glavni blagajnik tržaške trgovske blagajnice, je temu zavodu ukradel 60.000 fl. in je pobegnil. — Slovenska Tržaška posojilnica in hranilnica je letos v prvih treh mesecih imela denarnega prometa 52.000. — Minister Madeyski si je v Gorici šole ogledoval. Morebiti bode to Slovencem kaj koristilo.

Hrvaško. Ves hrvaški narod se raduje, menda za to, ker je Košut umrl? Ne. V Zagreb dobijo za nadškofa dr. Jurija Posiloviča, do sedaj škofa v Senju. Vendar je zmagala pravica, ne pa ogerske vlade predzrna sila!

Ogersko. Srbi so se na večih zborih izrekli zoper vladne cerkvene predloge in so s tem primorali svoje poslance, da ne smejo več z Weckerlom »skup vleči«. — Košuta so zadnjo nedeljo pokopali; po časnikih se zdaj sploh piše, da bode tudi kmalu pokopano ministerstvo, kateremu je na čelu dr. Weckerle. Ne bode ga nikoli škoda.

Vunanje države.

Rim. Večkrat se bere, da posebno italijanska kraljica Margareta srčno želi, naj bi se njen soprog s papežem pogodil ter jim prepustil Rim. Papež Leon XIII. seveda od pravice nikakor ne smejo odstopiti, vendar

pa še utegnejo učakati, da bodo papež in kralj, kakor bi morali biti.

Italijansko. Pred tednom se je v navzočnosti kralja in kraljice začel mednarodni zdravniški shod, na katerega je prišlo 6000 udeležnikov. — Blizu Ravene se je poldruži tisoč kmetskih delavcev spunktal, da so jih morali priti vojaki kretit, in je pri tem kri tekla.

Frančosko. Naš svetli cesar so predsedniku republike, Carnotu, poslali veliki križec reda sv. Stefana, katerega mu je izročil veleposlanik grof Hoyos; temu pa je Carnot izročil red častne legije.

Belgijsko. Na nekem velikem shodu so se nedavno socijalisti izrekli za republiko ali ljudovlado, sveda brez kralja, pa tudi brez Boga.

Nemško. Dne 1. aprila je železni Bismarck obhajal svoj 80. rojstveni dan. Častital mu je sam cesar Viljem II. in večina Nemcev; da so pa tudi v Avstriji nekateri tega avstrijskega sovražnika pri tej priliki slavili, to je grdo. Fej vas bodi, izdajice!

Rusko. Rusi imajo veliko vojakov na nemški in avstrijski meji. Da-si so se v zadnjem času precej spriznili z Nemčijo in Avstrijo, vendar še hočejo toliko vojakov zanaprej imeti na meji, baje zaradi Poljakov.

Rumunsko. Liberalci v tej deželi hudo rujejo zoper kralja in njegovo vlado. Sicer še nikakor nimajo večine, vendar če se jim posreči kaka ustaja, da bi utegnili kralja napoditi, bodo s tem tudi zapravili samostalnost države.

Bolgarsko. Knez biva sedaj s svojo soprogo v Ebenthalu blizu Dunaja. Govori se, da se bode kmalu vrnil na Bolgarsko, pa za to menda ni kaka tajna sila.

Srbsko. Ministerski predsednik Simič, ki se je dva meseca mudil na tujem, moral je odstopiti in je sedaj novi ministerski predsednik Nikolajevič, torej že drugo ministerstvo, odkar se je Milan vrnil na Srbsko.

Amerika. V severnih zedinjenih državah še so večinoma tovarne zaprte, torej delavci nimajo ne dela, ne jela; in tako se mnogim tamošnjim Slovencem godi. — Predsednik republike Lima je umrl in se je batil ustaje ali vsaj kakega večjega nereda.

Za poduk in kratki čas.

Doktor.

»No, kaj pa bodete vi dobrega povedali?« nagonjorijo prijazno gospod župnik kmeta Kovačiča, ko jim je bil ponižno roko poljubil, kakor se spodobi. »Častivredni, imam še nekaj umrline poravnati.« »O le vstopite, bova kmalu našla. Ste že izvedeli, da bodo imeli še to leto novo mašo?« »A, pri Mesarjevih! Če Bog dá, bodo to res vrli gospod; njih bodo menda kmalu za župnika postavili.« »Jaz pa mislim, da jih bodo še za doktorja bogoslovja napravili, menijo napred gospod ter pristavijo: »Zdaj sem pa že našel, če hočete, lehko takoj poravnava.«

Drugi dan so imeli pri Jurčevih kopače. Deseta ura je morala že zdavno minoti, ker je med kopači tudi Klopotačeva Jera, ki je sicer na glasu, da rada pozno prihaja na delo. No, zato je imela drugih lepih lastnostij. Tako je ona n. pr. vedno prva vedela najimenitnejše novice iz cele župnije ter tudi marno skrbela, da so se dalje raznesle. Seveda se je tu marsikaj pridjalo, marsikaj predrugačilo, kakor je ravno prilika nanesla; pa kdo bi ji to zameril? Človek včasi kaj napočno sliši — ljudje so hoteli vedeti, da je Jera malo gluha — včasi se pa tudi več prav ne spominja. Se ve, da je Jera imela tudi sovražnikov in kdo bi iih ne

imel? in ti so trdili, da ima čudno grd jezik, ki nikomur ne prizanese. — Zdaj je ravno prvi kolek pristavila in k šparonu privezala, potem pa se uprla ob motiko rekoč: »Veste, kaj novega? Mesarjev jo je iz črne šole pobrisal.« »Ni mogoče!« oglaši se na enkrat več glasov, »tega Mesarjev gospod že niso storili.« »Če bolje veste, kakor jaz, naj pa bode. Jaz le povem, kar sem včeraj pri Kovačičevih izvedela. Gospodar je bil pri gospodu župniku, in so mu rekli, da bo Mesarjev za doktorja študiral. Bog ne daj, da bi kaj hudega rekla, saj veste, ni moja navada; pa kar je res, je res: Mesarjevi so se vse preveč ponašali s svojim gospodom. Prav jim bodi!«

»Mesarjev ni več v bogoslovju, on bo doktor«, to je bila zares znamenita novica in Klopotačevka in nekatere pomagalke so že skrbele, da so jo izvedeli po celi župniji; saj jim je pa kop podajala k temu res lepo priliko. Predno je prišla nedelja, vedeli so jo že v treh župnijah. Le o tem se niso zlagali, za kakega doktorja da študira; nekateri so mislili, da bo zdravnik, drugi, jim Klopotačeva Jera na čelu, da bo tak doktor, »ki ljudi dere.« Častno pa moram priznati, da se jih je še precej našlo, ki tej novici niso verjeli in se hudovali nad drznimi jeziki, ki so si izbrali tako nedolžno žrtev.

Naposled izvedeli so žalostno vest tudi Mesarjevi; neka tetica jo je povedala materi Mesarki s solzanimi očmi. Mislite si, kako hudo je to uboge stariše zadelo! Vedeli so, da njihov sin tega nikdar ne stori, cesar so ga ljudje dolžili; ne, tega se niso bali; a to jih je boljelo, da se sinovo dobro ime tako hudobno omadežuje. Ljudje so namreč marsikaj uganjali, češ, sam od sebe že ni slekel črne sukne.

V tej težavi zateče se uboga, toliko trpinčena mati h gospodu župniku ter jim razodene, kaj ljudje o njenem sinu govorijo. Gospod jo potolažijo meneč, da bo mladi gospod, ki se jako marljivo uči, postal doktor bogoslovja ali sv. pisma, če ga bo veselilo še dalje študirati, ko bo že novo mašo zapel. Sedaj so bili Mesarjevi popolnoma potolaženi, in sčasoma obmolknejo tudi drzni jeziki.

Smešnica. Babica na večer za pečjo resno prerokujejo, da bo jutri gotovo deževalo, ker jih kurja očesa močno srbi. Pa drugi dan je bil jako lep dan. Zato reče nekdo večer: »Babica, za danes ste nam pa slabo prerokovali.« »Oh, le norca se še delaj iz starih ljudij! Tako se godi, da na stare dni človeka vse zapusti. Zdaj se že več na svoje noge in kurja očesa zanesti ne morem.«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškof) so se zadnjo soboto odpeljali na Dunaj k zborovanju avstrijskih škofov, katerim predsedujejo kardinal grof Schönborn iz Prage.

(Vojniku) ima katol. polit. društvo »Edinstvo« v nedeljo dne 8. aprila t. l. ob 4 uri popoldne pri starem Vrečerju svoj letni občni zbor. Na dnevnem redu so razni govorji in volitev novega odbora. Vabijo se s tem vsemi bližnji in daljni udi in domoljubi na obilno udeležbo.

Odbor.

(Na ptujski gimnaziji) sta dve tretjini slovenskih učencev, pa vendar ne najdeš v gimnaziski knjižnici slovenske knjige. Zastonj zahtevajo takih slov. dijaki. No, Tschanet pa Končnik, par nobile fratrum ali gliga vkup štriba.«

(Za družbo krščanskih družin) na čast svete družine Nagorenske.

riila lepo tiskani obrazci, kakor so predpisani za vpisovanje družbenikov, 10 pol velja 25 kr. Vsprijemnice za to družbo in pravila s podukom se tiskajo in bodo v kratkem dobiti.

(*Zlato mašo*) bodo letos obhajali vlč. g. Jurij Rantaša, župnik pri Sv. Juriju v Slov. goricah. Gospod zlatomašnik porodili so se pri Sv. Juriju na Ščavnici 4. aprila 1821, bili so v mašnika posvečeni 28. julija 1844, in so letos edini zlatomašnik naše škofije.

(*Norost ali hudobija?*) V Pongercah na Dravskem polju so trije osemnajstletni fantje po noči na železniški tir kamenje nosili; drugi dan so jih žendarji že gnali v zapor.

(*V Ločah pri Konjicah*) bi mnogi radi imeli drugega zdravnika, ki bi imel obilo opravkov; kajti pošiljajo po zdravnika v Št. Jurij, v Konjice in Poličane. S sedanjim »padarjem« skoro večina Ločanov ni zadovoljna, kakor se nam od tam piše.

(*Nov krompir.*) Neki kmet je vozil krompir v Celje na prodajo. Ker mu je bila cena prenizka, peljal ga je skozi Žalec nazaj. Imel je samo 4 krajcarje denarja in za te si gre kupit tobaka. Prodajalec ga vpraša, kaj vozi? Kmet si naglo premislil in pravi: Neki nov krompir sem dobil s Češkega. Prodajalec ga sili, naj mu nekaj tega novega krompirja odstopi. Ta se brani, a naposled mu vendar proda dva škofa za 2 gld., da je imel za »ceringo.«

(*Slov. knjigotrštvo.*) Nekdo v Mariboru si je naročil pri ljubljanskem knjigotržcu M. G. knjigo, ki tamkaj velja jeden gold. 10 kr. Naš znanec jo je dobil po poštnem povzetju in moral plačati 1 gld. 51 kr. Zdaj pa naj kdo vpraša, čemu se slov. knjige tako počasi razpečavajo?

(*Narodna zguba.*) Pri Št. Ilju v Slov. goricah so 29. sušca pri občinskih volitvah za 2. razred Nemci zmagali in imajo večino v občinskem zastopu. Da so zmagali z jednim glasom večine, k temu jim je pripomogel neki slovenski volilec, ki je na večer pred volitvijo zginil kakor kafra. Menda ga zaradi tega že srce boli, zato upamo, da bode v prihodnje neustrašljiv, res zelena veja na drevesu slovenskem; saj so mu znane besede narodne pesmi: Bratje, mi stojimo pevši, kakor zid ograda, — Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada!

(*Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda*) v Ljutomeru priredi prih. nedeljo, 8. aprila večer ob $\frac{1}{2}$ 7 »besedo« s koncertom, govorom, igrokazom »Čvrček« in prosto zabavo v prostorih g. J. Vavpotiča. Vstopnina od 10 kr. do 60 kr. Čisti dohodek je namenjen prevožnji, oziroma postavljenju primernega spomenika gosp. Josipu Freuensfeldu.

(*Požar in strašna smrt.*) Zadnji ponedeljek je na Gornjem Hajdinu zgorelo poslopje M. Drevenšeka, ki se je hudo opekel, njegova žena pa je v plamenu našla zgodnjo smrt. Natančneje prihodnjič.

(*Velikonočno strelenje.*) V Ljutomerskem okraju se je o veliki noči neki fant po nesreči vstrelil v jedno oko in v možgane, da je kar mrtev obležal; neki drug pa si je strel vsled lastne neprevidnosti sprožil v nogu.

(*Dijaški kuhinji v Mariboru*) so darovali slavna posojilnica v Framu in č. g. Jožef Zagajšek, kaplan pri Sv. Magdaleni v Mariboru, po 5 fl.

(*V posnemanje.*) Kmetica Ana Semlič pri Sv. Ani v Slov. goricah je volilla v svoji oporoki 5 fl. za dijaško kuhinjo v Mariboru.

(*Gledališka predstava*) Št. Pavelskih diletantov v korist stavbenega zklada za novo župno cerkev je v nedeljo, dne 1. aprila, sijajno uspela. Gmotni vspehl

(*Župan in prižnici?*) Hrvatska deželna vlada je strogo prepovedala, da se od zanaprej nikomur v toplicah več ne smejo rožički staviti. Kakor druga glavarstva, tako je tudi celjsko glavarstvo z dne 9. marca 1894 št. 11510 vsem županstvom ta odlok razposlalo, kjer dobesedno stoji: »tako se županstvom vsled razglasu vis. c. kr. ministerstva z dne 4. t. m. št. 5193 naročuje, to naredbo takoj v obče in tudi iz prižnice razglasiti.« Do sedaj še prižnica ni bila za župane in tudi ne bode!

(*Za družbo duhovnikov*) so meseca marca vplačali č. gg. Vračun (letn. pl. dob. 1895) 35 fl.; — Krajnc Jos. (ustn. dopl.) 10 fl.; — Dekorti 7 fl. — Košar Iv. Ev. 6 fl.; — Rom 6 fl.; — Zagajšek Jos. (letn. pl. dob. 1897) 5 fl.; — Turkuš 4 fl.; — Vurkeli 3 fl.; — Osenjak (letn. pl. dob. 1896) 2 fl.; — Kansky 2 fl.; — Vreže 2 fl.; — Weixler 2 fl.; — Vogrinč 2 fl.; — Majcen Jos. 1 fl.; — Brgez mlajši 1 fl.

(*Sremembe pri sodiščih.*) Pravosodni minister je prestavil sodnijske pristave gg: Jožefa Sitar iz Marenberga v Brežice, dr. Adolfa Rožanc iz Mokronoga v Maribor, Karola Radet iz Loža k Sv. Lenartu v Slov. gor., Franca Kočevar iz Šmarja na Ptuj, dr. Viljema Janežič iz Motnika v Šmarje, in dr. Franca Glas iz Celja v Marenberg.

(*Nade polni šolarji.*) V Vratislavi na Šleziskem so velikega tedna v neki ljudski šoli večji šolarji zaradi slabih spričeval začeli kamenje metati na učitelja in ravnatelja, da sta morala pobegniti. Na šolskih oknih so vse šipe potrte. Šiba, šiba!

(*Najden zaklad.*) V neki vasi blizu Maribora so izkopali pisker srebernega denarja, med temi 25 »pol-sodi« grajske grofije norinberške (iz leta 1500), kar se je vse poslalo v Gradec v Johanneum.

(*Za obrtnike.*) Upravno sodišče na Dunaju je razsodilo, da učenci in pomočniki nikakor ne smejo biti udje zadružnih bolniških blagajnic, ker so te le za mojstre; pač pa morajo biti učenci in pomočniki zavorovani pri okrajni bolniški blagajnici.

(*Princesinja nuna.*) Hči belgijskega kralja in sestra naše cesaričnje Štefanije, princesinja Klementina, bode vstopila v neki plemenitaški samostan na Avstrijskem.

(*Ali to ni kazebozja?*) Na neki postaji južne železnice je jedel letos na veliki petek neki železničar meso, zaničajoč svoje tovariše, ki so izpolnjivali cerkveno zapoved. Pa glej, takoj drugi dan, na veliko soboto ga udari, ko je bil v službi, železen drog tako močno po obrazu, da mu izbije več zôbov in hudo poškoduje ustnice.

(*Most čez Savo*) pri Radečah se hitro dela. Vse delo tako vrlo napreduje, da bode most bržas gotov do konca julija. S tem bode potem vendar enkrat ustreženo občni potrebi in splošni želji vseh tamošnjih prebivalcev.

(*Po veselju žalost.*) Za Tepanjčane je bil 28. dan sušca dan veselja, ker se je nova šola blagoslovila, kakor smo zadnjič poročali. Ali že drugi dan je bil dan strahu in žalosti. Popoldne je zgorelo županu Prosenjaku po domače Liscu gospodarsko poslopje, hiša in še hiši dveh sosedov. Konec je vzelo pri Liscu pri tej nesreči osem glav goveje živine in več svinj. Sreča, da je veter vlekel proč od vasi. Le malo so pomagali Konjiški ognjegasci, največ drugi vrli sosedji, katerim Bog plati!

Loterijne številke.

Zahvala.

Podpisani diletanti izražajo tem potom vsem cenjenim gostom iz Celja, Žalc, Griz, Št. Petra, Polzele, Velenja, Braslovč, Vranskega in drugih krajev za mnogobrojni obisk gledališke predstave dne 1. aprila, posebno pa gospodoma dr. Iv. Dečko in Petru Majdič za velikodušni dar, najiskrenejšo zahvalo.

Zajedno pa se zahvaljujejo tudi onim, ki sicer osebno niso mogli prisostovati predstavi, pa so s poslanimi darovi pripomogli dokaj k dobremu, gmotnemu uspehu!

Št. Pavelski diletanti.

Sv. Pavel v Sav. dolini 2. apr. 1894.

Nova hiša.

V Gradeu proda se takoj nova hiša, pri kateri je velik vrt; hiša še je 12 let davka prosta ter daje 75 gld. najemščine, torej 8% obrestij; pripravna je tudi za manjšo rodino. Cena jej je 11.500 gld. Pri hiši se prodajajo drva in premog z dobrim uspehom. Kupec je treba 3000 gld. za nakup. Več se izvē pri lastniku v **Leitnergasse** štev. 10, Schönaugürtel Graz.

3-3

Slomšekovih zbranih spisov

I. knjiga: Pesmi, II. Basni, prilike in povesti, III. Životopisi, so popolnoma pošle; ni dobiti nobenega izvoda več. IV. knjiga: „**Različno blago**“ (namreč: šolski in vzgojesloveni spisi str. 3—180; narodno-politični in narodno-gospodarski članki str. 183—353; razna podučna tvarina str. 357—423) se dobiva po znižani ceni: trdovezan izvod po 1 gld., broš. po 90 kr. (brez poštne) v tiskarni sv. Cirila v Mariboru in pri gosp. izdajatelju v Makolah.

2-3

Wilhelm-ov
 antiartritični antirevmatični
kričistilni čaj
 od
Franca Wilhelm
lekarja
v Neunkirchen
 na Spodnjem Avstrijskem
 se dobi v vseh lekarnah
za ceno 1 gld. av. v. zavitek.

V A B I L O

k občnemu zboru okrajne bolniške blagajnice Ormoške, ki bode v nedeljo, dne 15. aprila 1894 ob 3. uri popoludne v dvorani Ormoške čitalnice v Ormoži.

Dnevni red:

1. Poročilo načelnikovo.
2. Pretresovanje računov leta 1893.
3. Volitev načelninstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Volitev razsodišča.
6. Predlogi.

Ako ob zgoraj navedenej uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih udov, se koj s tem vabilom za ta slučaj nesklepčnosti prvega zborovanja odredi v smislu § 30 društvenih pravil drugo zborovanje na isti den pa ob $\frac{1}{2}$. uri popoludne na istem mestu in z istim dnevnim redom, kakor je spredaj za prvo zborovanje odločen, in zadostuje za sklepčnost tega drugega zborovanja vsako število pričujočih.

V Ormoži, dne 10. sušca 1894.

Vek. Kranjc, načelnik.

Slavno občinsko predstojništvo se v smislu § 33 blagajničnih pravil prosi to vabilo razglasiti in na občinsko tablo pribiti.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Generalni zastop banke Slavije v Ljubljani

naznanja, da je imenoval svojega večletnega marljivega Celjskega zastopnika go-spoda

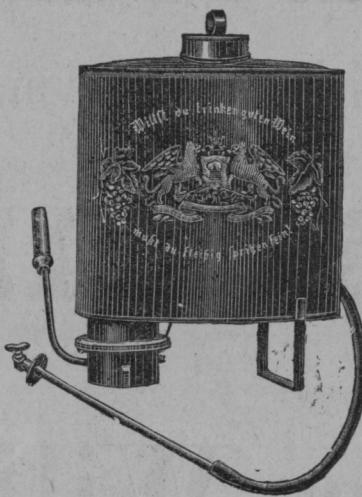
Ivana Likarja

glavnim zastopnikom za slovenski Štajer

s sedežem v Celji in pravi čestito občinstvo, da se v vseh zavarovalnih zadevah blagovoli zaupljivo obračati do njega. Uradoval in s strankami osebno občeval bode vsako sredo, soboto in nedeljo dopoludne v pisarni g. dra. Jos. Serneca v Celji na Ljubljanski cesti št. 1.

V Ljubljani, dne 24. marca 1894.

Ivan Hribar,
generalni zastopnik banke „Slavije“.

Priporočam svoje priljubljene $4\frac{1}{2}$ kilo težke, bakrene, pokositrane

vakuum peronospora - brizgalnice,

komad **14 gld.** Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka.
600 komadov v rabi.

A. Fiebiger,
kotlar koroške ulice 5,
v Mariboru.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica proti ognju v Gradci.

Štv. 5312.

Oznanilo.

Po § 92 pravil in po sklepu upravnega sovjeta od dne 2. aprila meseca 1894 obhaja se redno društveno zborovanje letno

v ponedeljek 7. dne maja meseca 1894 ob 10. uri predpoldne v deželski hiši v Gradci.

To se daje po § 94 pravil na znanje, zraven osebno povabljenih odposlanikov, ki vse društvo zastopajo, še tudi p. n. gg. društvenikom z opomenjo, da je zborovanje za-nje po § 99 pravil javno in le vsled sklepa zborovega posvetuje se o posameznih točkah tajno.

Vspored za ta občni zbor je ta-le: I. Računsko poročilo z računskim sklepom za 65. upravno leto 1893 z nasvetom zastran dobička. II. Poročilo računskih pregledovalcev gledé računov leta 1893. III. Proračun za leto 1894. IV. Poročilo, kako se je pregledalo razvrščenje zajezovanja na Koroškem. V. Predlog društvenega odposlanca gospoda Aleksandra Nagy gledé zidanja društvene hiše v Mariboru. VI. Volitev treh računskih pregledovalcev in namestnega pregledovalca.

V Gradi, dne 7. aprila meseca 1894.

Ravnateljstvo c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice Graške proti ognju.

(Ponatis se ne plačuje.)